

Salm. 31.
Delictum meum cognitum tibi feci: et iniustiam meam non abscondi.
Dixi, confitebor aduersum me iniustiam meam Domino: et tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno.

Veruntamen in diluvio aquarum multarū, ad eum non approximaverat.

Tu es refugium meum a tribulatione quae circundedit me: exultatio mea, crux mea a circumdantibus me.

Intellectum tibi dobo, et instruā te in via huc qua gradiri: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equi, et mulci quibus non est intellectus.

In chamo et freno maxillæ eorum constringe qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino et exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde.

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

Psal. 27.

Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corricias me:
Quoniam sagittæ tue infixa sunt mihi, et confirmasti super me maximum tuum.
Non ergo sanitas in carne mea, a facie iræ tue: non est pax in spiritibus meis, a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitatis meæ super grebæ sunt caput meum: et sicut onus graviæ gravatæ sunt super me.

Puñerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ: a facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum et curvatus sum usque in

Salm. 31.
finem: tota die contristatus ingrediebamur.
Quoniam lumbi mei implerti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
Afflatus sum et humiliatus sum nimis: rugebam a genitu cordis mei.

Domine, antete omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus.
Cor meum conturbationem est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum, et ipsi non est mecum.

Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerunt et steterunt.

Et qui iuxta me erant de lôge steterunt: et cum faciebant quâ quererant anima meam.
Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitas, et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperte ore suauis.
Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine, speravi: tu exaudiens me Domine Deus meus.

Quia dixi: ne quando supergaudeant mihi invicni mei: et dum commoneant pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annunciarob: et cogitabo pro peccato meo.

Iunici autem mei vivunt, et consummati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retrahunt mala pro bonis detrahent mih: quoniam sequor bonitatem.

Ne derelinquas me, Dñe: Deus meus, ne disperdis a me.